

Zbilja sam s nestrpljenjem iščekivao ovaj party. Već dugo poznavajući Applescalovo stvaralaštvo, pomišljao sam i na to da sam organiziram slično zbivanje gdje ću upravo njemu dati priliku da otvori svoju dušu i pokaže što zna. **Applescal** pripada novoj generaciji autora elektronske glazbe koji svojim modernim i kreativnim pristupom pomoću starog znanja stvaraju emotivnu i, u isto vrijeme, inteligentnu glazbu budućnosti.

Međutim, baš su mi se toga dana, kada je moj osobni muzički heroj gostovao po prvi puta u Hrvatskoj, izdogađale razne životne situacije koje su me duboko protresle tako da sam na party otišao s neuobičajenim raspoloženjem - onakvim s kakvim se inače ne ide na party. Unatoč mom lošem raspoloženju, dobro sam se proveo jer su se organizatori i izvođači zbilja potrudili da naprave više nego ugodnu atmosferu na samom mjestu zbivanja. Samo mjesto zbivanja je, čini mi se, predvorje nekadašnjeg rudnika - time je dodatno dobilo na atraktivnosti. Zamislite samo techno u rudniku! Rudnik je mjesto gdje su ionako radile razne bušilice, crpke i ostali strojevi te razni alati poput krampa, lopate, čekića i klina koji su svojim radom, upravljani od čovjeka, proizvodile neki sirovi techno zvuk dok je rudnik bio aktivan. Loše ozvučenje i zvučna izolacija su bitne stavke koje ne mogu prešutiti, a organizatori su ih propustili. Ove su stavke dodatno dočaravale rudarsku atmosferu i

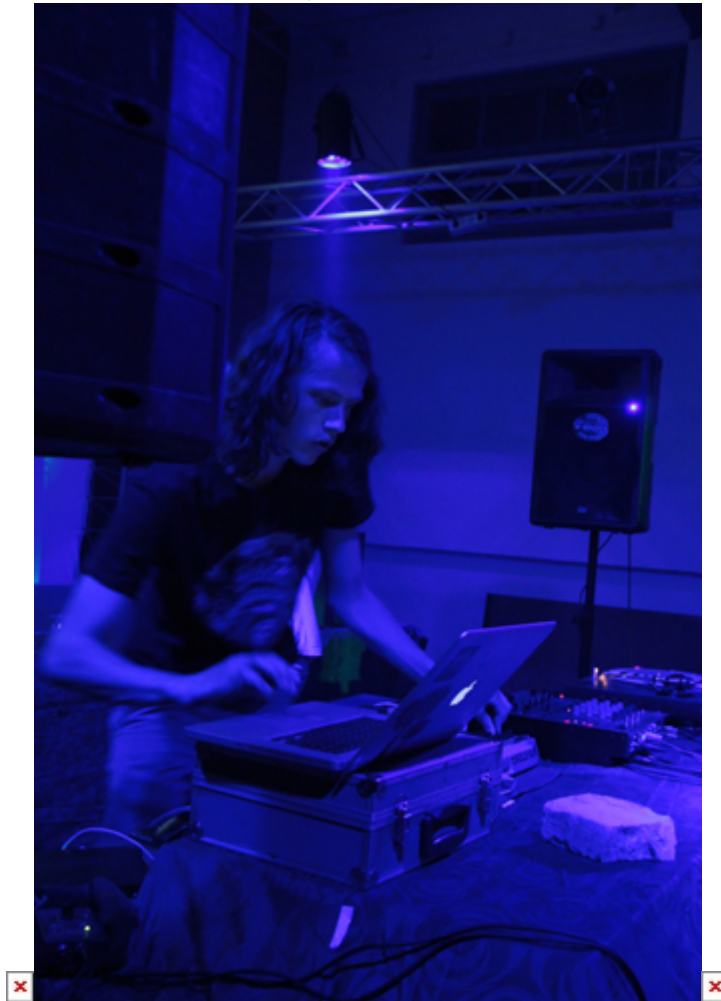
potpomagale moju viziju.

Ovakvu sam sliku neko vrijeme zamišljao dok je **Seraphim Codex** završavao svoj uvodni set pred, ni manje ni više nego, velikim brojem od deset posjetitelja, ubrajajući osoblje. Iako je miksao u praznom klubu, to mu nije bio povod da se ne trudi, te je svoju zadaću klupskog zabavljača odradio s velikim užitkom i ljubavlju što se osjetilo u njegovoj glazbi. Kad bi barem većina ljudi radila svoj posao s takvim užitkom i zadovoljstvom bez obzira na okolnosti. Nakon što je Seraphim ispričao svoju priču, **Zero** je počeo pričati svoju. Ona je bila malo sirovija i mračnija te se je u mnogočemu razlikovala od prethodnikove tako da se osjetila bitna razlika. Klub se polako počeo puniti. Početak Zerove priče nisam baš uspejvao shvatiti, ali poslije sam se prepustio. Iako sam ga po prvi put slušao, nije me razočarao.

Lamparna je dugo bila prazna, gotovo do 02.00 sata u jutro. U meni je vladala velika skepsa da se uopće neće popuniti, ali ona je nestala jer su se ljudi odazvali u velikom broju što je dokaz da u Lijepoj našoj ipak postoji publika željna dobre elektronske glazbe te mi ova spoznaja ulijeva novu nadu. (Ili su svi oni došli samo zato što nisu imali gdje drugdje ići tu

večer - nadam se da nije tako!) Zbog neposjećenosti koja je dugo trajala, mogao sam razgledati sam prostor pa sam se dosjetio zgrade iz lude mladosti kada sam prvi put bio u Lamparni. Održavao se nekakav punk festival na koji mi je otac branio da idem pa sam pobjegao od kuće na dva dana s 20 kn u džepu. Nezaboravno sam se proveo. Čini mi se da sam tada imao 17 godina. Ah, to divno doba...

...Applescal je odradio live performance od nekih sat i pol. Kada je Zero završio nastao je kratkotrajni muk koji je trajao toliko koliko je tehničarima trebalo da prespoje kablove. U taj su se posao bili uključili i Zero i Seraphim Codex. Sa zadovoljstvom je bilo gledati ih kako sa zajedničkim ciljem trčkaraju po pozornici trudeći se da smanje vremensko trajanje muka - bravo ljudi, to je timski rad! O Applescalovom nastupu nemam apsolutno ništa negativno za reći. On je izvezao sve prisutne iako ga ispočetka nisu voljno prihvatili, više se zamjećivalo čuđenje. "Kakva je sad ovo muzika?" - bilo je pitanje koje kao da je levitiralo negdje iznad glava začuđene mase. Nakon otprilike pola sata melodijoznih, elektronskih varijacija i vibracija, rulja se potpuno prepustila zvučnim valovima koji su se neprestano dizali i spuštali, dolazili i odlazili, donosili i odnosili razne emocije odašiljane iz srca nizozemskog mulca. Svi su oni strojevi i alati u rudniku odjednom utihnuli kao da je rudnik poplavio. Više se u tijelu nije osjećala težina. Bestežinsko stanje je potrajalo još nekih sat vremena. Po završetku, Applescal je bio zaslužno nagrađen pljeskom i povcima te sa zadovoljnim smješkom napustio pozornicu.

Od totalnog utapanja spasio nas je dobri, stari **Petar Dundov**. Crpka je u rudniku ponovo proradila pa se tjelesni osjet težine opet pojavio dok je voda napuštala rudnik, a s njom su i ostali rudarski strojevi i alati ponovo počeli raditi. Tada sam već osjećao umor pa sam odlučio da odem. Moja smjena je završila. Tako se u Labinu proslavio **Dan planeta Zemlje**.

Nikica Karas